

Học sinh:.....

Lớp:.....

Cuộc hội ngộ trên đất cảng

Đọc kĩ đoạn trích sau và trả lời các câu hỏi bên dưới:

Từ những ngày đầu đến Sài Gòn, anh Ba luôn luôn tìm hướng đi ra một phương trời xa khác để thực hiện ước mơ lớn, nhưng anh vẫn canh cánh bên lòng việc đi tìm gặp cha. Anh nhìn cha mình đã rời huyện đường Bình Khê vào Sài Gòn từ ngày anh còn dạy học ở Phan Thiết. Vì vậy anh đã tìm đến người bạn thân từ thuở nhỏ là Diệp Văn Kỳ hiện đang ở Sài Gòn vừa ôn lại những kỉ niệm xưa vừa hỏi tin tức về cha. Văn Kỳ bày tỏ sự ngạc nhiên khi thấy bạn mình từ một “cậu ấm” nay tình nguyện dấn thân vào cuộc đời người thợ làm thuê vất vả và còn người cha của “cậu ấm” đó từ một bậc đại khoa bỏ quan trường tình nguyện làm một thầy lang đi khắp chốn chữa bệnh giúp dân nghèo.

Đoạn trích dưới đây kể lại cuộc gặp gỡ cảm động của cha con Nguyễn Tất Thành. Thành phố lên đèn. Những người không gia đình dù hạng tuổi, nằm, ngồi trên hè phố ngón ngang, nhếch nhác. Một vài người giành chỗ tốt đang cãi nhau om sòm. Có người nằm gối đầu lên một khúc gỗ thường kê hàng, chân gác vát vèo lên thùng hàng, ca một giọng ca buồn nẫu ruột...

Anh Ba rẽ vào con đường Cuốc-bê. Hai ba cô gái từ trong bóng tối, dưới mái hiên đi ra đón mời: “Em mời thầy Hai... mời thầy Hai vô chỗ em... Xài tốt mà hông mắc tiền... Đi với em nghe thầy Hai...” Anh Ba ớn xương sống, suýt co chân chạy khỏi đám gái giang hồ. Nhưng thấy có nhiều người đi qua đi lại, anh trấn tĩnh được và lặng lẽ bước đến lữ quán Nam Đồng Hương.

Một ông lão ngồi coi hàng ngay trước cửa thầy anh Ba ăn mặc quần áo đặc sệt dân “cu-li”, liến xua tay:

– Quan Phó bảng tối nay không về đây nghỉ. Chắc chú mày đến mời quan đi coi mạch cho người bệnh hả?

– Dạ, không ạ. Cháu đến thăm sức khỏe của ông Phó bảng Huy thôi ạ.

– Chú mày quen quan Phó bảng à?

– Vâng ạ.

– Tối mai hãy đến nghe. Tao sẽ thừa trước với quan Phó bảng cho. A! Mà tên chú mày là gì?

– Tên cháu là Thành ạ.

– Làm thợ ở hãng nào đó?

– Dạ... cháu làm ở Bến Nhà Rồng ạ.

– Khá heng. Trông người như học trò mà chịu chơi cái nghề phu bốc vác là có chí anh hùng đó chứ.

– Cháu cảm ơn ông, cháu xin đi ạ.

– Rồi... Rồi. Tối mới đến đây gặp quan Phó bảng Huy, heng.

Cả đêm nhớ cha, anh Ba trằn trọc cho tới sáng hôm sau. Anh không đợi tối mới đến lữ quán Nam Đồng Hương tìm cha. Anh nghĩ việc buổi sáng, đi thẳng đến hiệu thuốc bắc Tam Thiên Đường, tại đường Đét-xpa- nhơ (d’Espagne). Anh đi đã khá sớm mà lúc tối nơi, người bệnh đợi xin đơn thuốc trước của hiệu thuốc đã đông rồi. Anh Ba đứng khuất trong đám người bệnh, ông Phó bảng Huy mãi xem mạch, không thấy được người con trai thứ hiện đã có mặt ở bên ông. Hai mắt anh cứ muốn trào lệ khi nhìn thấy hình hài cha tiều tụy, chiếc áo năm thân sờn vai, vá hai miếng ở cùi chỏ, quần tai tượng chỉ dài quá gối, chiếc khăn rằn cũ vắt qua vai. Ông ngồi ở cái ghế đầu, bên cạnh là chiếc bàn nhỏ để nghiên mực, giấy bút. Ông xem mạch xong quay sang phía bàn viết đơn thuốc; bệnh nhân tự đưa đơn vào quầy hàng cân thuốc, thanh toán tiền với chủ hiệu Tam Thiên Đường.

Anh Ba đợi một lúc lâu lâu, nhân khi người đến khám bệnh đã vắng, anh bước đến bên cha. Ông Phó bảng Huy nhìn lên. Anh Ba xúc động:

– Cha! Cha!

– Thành... Thành đó à! – ông đứng dậy. – Con vô đây từ bao giờ?

– Thưa cha, con mới vô ạ.

Ông chỉ tay về chiếc ghế mà bệnh nhân thường ngồi để ông xem mạch:

– Con ngồi xuống đó!

Anh Ba nhấc ghế chéo sang bên cạnh cha và ngồi xuống. Anh vẫn còn chưa hết xúc động, giọng còn hơi run:

– Bấy lâu sức khỏe của cha... có được...

– Con đừng bận tâm về cha. Cha mong đợi ở con những điều khác chứ không phải mong đợi sự săn sóc của con. – ông hỏi đột ngột: –

Hôm nay con đi đâu mà ghé lại đây?

Mắt anh Ba rơm rớm lệ:

– Con đi tìm cha ạ.

– Nước mắt, con lo tìm đường cứu nước. Con tìm cha lúc này chẳng có nghĩa lý gì.

Anh Ba hai mắt lấp lánh nỗi đau nhìn mái đầu cha đã ngả màu tiêu muối:

– Thưa cha, con không bao giờ dám xao lãng lời cha dạy, cha ạ.

Anh Ba định nói thêm với cha về dự định những công việc của mình thì một ông già mặc bộ đồ lụa tơ tằm màu mỡ gà rộng thùng thình, chống gậy trúc bước đến, lễ độ thưa:

– Bẩm quan lớn!

Ông Phó bảng ngạc nhiên nói:

– Tôi còn đợi quan tài chứ có còn đâu cái quan lớn, quan bé nữa mà quý ông thưa với bẩm.

Anh Ba đứng lên nhường ghế cho ông khách. Ông Phó bảng chìa tay mời:

– Xin quý ông ngồi tạm. Ông già vẫn giữ lễ phép:

– Bẩm quan! Đã là quan thanh liêm thì dù chỉ ngồi ở ghế quan trường một ngày cũng để lại tiếng thơm trong lòng dân mãi mãi không hề phai. Kề tham những thì dù đang ngồi trên nóc nhà quan, dân đã hạ xuống gót giày đi giữa thế gian. Với lòng kính mộ quan Phó bảng cho nên kẻ lẩn thẩn này mới dám nói những lời sỗ sàng ấy.

– Thưa quý ông, – quan Phó bảng Huy sửa lại cổ áo, nói – xin hẹn ông sáng hôm sau tối đây tôi sẽ xem lại mạch và trở đơn, giờ thì tôi đang có chút việc bàn với con trai tôi.

Ông già nhìn anh Ba:

– Ô! Chào cậu ấm.

– Cháu không dám. Cháu đã chào cụ ban nãy ạ. – Anh Ba đáp lại.

Ông già nói khoan thai:

– Thưa quan Phó bảng, tôi đến yết kiến quan xin được biết nhà để đưa chút lễ bạc lòng thành đến tạ ơn quan đã chữa cho tôi, con gái tôi khỏi bệnh.

– Cảm ơn ông đã có tấm lòng nghĩ đến tôi. Nhưng, xin ông miễn cho kẻ hàn sĩ này cái việc lễ lạt ấy. Nước mắt, tôi đâu còn nhà nữa! Cha con tôi sống nay đây mai đó, ông ạ.

Nghe cha nói với ông già, anh Ba hơi cúi đầu, bàn chân anh gí mũi dép xuống đất, hai mắt anh nhiều lên những tia đom đóm muôn màu. Anh nằng xé dài đường phố. Bóng cây in xuống bên đường nơi anh Ba đứng.

Câu 1: Cuộc hội ngộ trên đất Càng nói về cuộc gặp mặt của những ai?

Câu 2: Lí do nào khiến anh Ba muốn tìm gặp quan Phó bảng? Vì sao khi đến lữ quán Nam Đồng Hương nhưng anh Ba không gặp ngay cha mình?

Câu 3: Trong câu: "Con đừng bận tâm về cha. Cha mong đợi ở con những điều khác chứ không phải mong đợi sự săn sóc của con.", em hiểu "điều khác" mà người cha muốn nói là gì? Cuộc trò chuyện ngắn ngủi của nhân vật anh Ba và quan Phó bảng đã thể hiện những tình cảm nào?

Câu 4: Cuộc trò chuyện của nhân vật ông già mặc bộ đồ lụa tơ tằm và quan Phó bảng ở phần cuối truyện giúp người đọc hiểu thêm được điều gì?

Câu 5: Những yếu tố nào cho biết đây là một truyện lịch sử?

Câu 6: Trong phần 1 của truyện, nhân vật anh Ba thể hiện đặc điểm tính cách nào?

Câu 7: Hình ảnh người cha - quan Phó bảng - được miêu tả như thế nào qua cái nhìn của nhân vật anh Ba - người con?

Câu 8: Câu nói nào của quan Phó bảng khiến em ấn tượng? Nhận xét về câu nói đó.

Câu 9: Viết bài văn kể lại một chuyến tham quan đáng nhớ của em.